

เอกสารวิชาการส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง หลักนิติธรรมกับประชาธิปไตย

จัดทำโดย นายวิวัฒน์ ทองลงยา
รหัส ๕๘๐๓๓๕

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตร หลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ ๓
วิทยาลัยรัฐธรรมนูญ
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

บทคัดย่อ

ปัจจุบันประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความเป็นประชาธิปไตยได้ก้าวหน้ามาถึงขั้นที่ได้มีการใช้สิทธิเสรีภาพกันอย่างกว้างขวาง มีการวิพากษ์วิจารณ์สถาบันต่าง ๆ เมื่อมีประชาธิปไตยบุคคลบางพวกบางกลุ่มก็มีได้เข้าใจความหมายของคำว่าประชาธิปไตยดีพอ ใช้วาจากรรมหรือคำพูดที่สยบหรือดำเนินการปลุกระดมให้เกิดความเข้าใจผิดในบ้านเมือง ดังนั้น สิ่งที่สามารถกำกับให้ประชาธิปไตยเดินไปตามครรลองที่ถูกต้องก็คือ คำจำกัดความของคำว่า ประชาธิปไตย หลักนิติธรรม เพื่อให้ได้ทราบและเข้าใจความหมายของคำทั้งสองคำอย่างถูกต้อง และยังสามารถชี้ให้เห็นถึงมุมมองของนักวิชาการทางกฎหมายที่มีชื่อเสียงหลายท่านที่มีต่อกระบวนการยุติธรรม เพื่อจะเป็นประโยชน์แก่สถาบันตุลาการในการที่จะใช้หลักนิติธรรมเพื่อเป็นประโยชน์กับองค์กรตุลาการ และเพื่อประคับประคองประชาธิปไตยให้เดินไปอย่างถูกต้อง อันจะส่งผลดีต่อประเทศชาติอันเป็นที่รักยิ่งของเราในที่สุด

ความนำ

หลักนิติธรรมกับประชาธิปไตย

วันนี้ประเทศไทยมีลักษณะความเป็นประชาธิปไตยมากกว่าในยุคใด ๆ ภายหลังจากเปลี่ยนแปลงระบอบการปกครองในปี พ.ศ. ๒๔๗๕ ที่เคยปรากฏมา เช่น ประชาชนสามารถเดินขบวนชุมนุมกันได้ในทุกสถานที่ทุกเวลาและทุกโอกาสอย่างไร้ขอบเขต วิชาทฤษฎีการปกครองก้าวหน้าได้อย่างเสรี วิชาทฤษฎีการฉ้อราษฎร์บังหลวงมากขึ้น ดังนั้น สิ่งที่จะช่วยให้ประเทศไทยสามารถเดินไปได้ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยก็คือหลักนิติธรรม

ความหมายของคำว่าประชาธิปไตย

ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน คำว่า “ประชาธิปไตย” ประกอบด้วยคำว่า ประชา ซึ่งหมายถึงปวงชน และอธิปไตย หมายถึง ความเป็นใหญ่ เมื่อรวมกันจึงหมายถึงความเป็นใหญ่ของปวงชน ส่วนในภาษาอังกฤษนั้น ประชาธิปไตยมาจากคำว่า Democracy ซึ่งแปลมาจากคำว่า Demokratia ในภาษากรีกโบราณซึ่งประกอบมาจาก Demos=ประชาชน กับคำว่า Kratos=ปกครอง มีความหมายว่า การปกครองโดยประชาชน มีคำกล่าวโดยอดีตรัฐมนตรีอเมริกันคนที่ ๑๖ อับลาฮัม ลินคอล์น ที่ให้ความหมายของคำว่าประชาธิปไตยว่าเป็นการปกครองของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน (Of the people By the people For the people)

ระบอบประชาธิปไตย หมายถึง ระบอบการปกครองตนเองของประชาชน น่าจะเป็นระบอบที่ดีที่สุดในการปกครองประเทศ เพราะเชื่อว่าระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบที่จะสร้างความมีประสิทธิภาพในการบริหารประเทศ และความเป็นธรรม ระบอบประชาธิปไตยดีกว่าระบอบอำนาจนิยมในแง่ที่ว่า มีระบบคัดเลือกผู้บริหารที่มีประสิทธิภาพกว่าโดยการเลือกตั้ง โดยประชาชนจะเลือกผู้แทนในแต่ละเขตท้องที่ของตนเพื่อเข้าไปในรัฐสภาเพื่อทำหน้าที่แทนประชาชน และมีระบบการตรวจสอบถ่วงดุลอำนาจเพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ปกครองมีอำนาจมากเกินไป แต่ทั้งนี้ต้องเป็นระบอบประชาธิปไตยที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง

หลักเกณฑ์สำคัญของประชาธิปไตย

๑. เชื่อในหลักเสรีภาพ
๒. เชื่อในหลักเสมอภาค
๓. เชื่อในหลักเหตุผลและภราดรภาพ
๔. เชื่อในอำนาจอธิปไตยของปวงชน

อำนาจอธิปไตย หมายถึง อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการปกครองของรัฐที่มีอิสระเสรีภาพและมีความเป็นเอกราช มีอำนาจในการบริหารราชการทั้งกิจการภายในและนอกประเทศได้อย่างเต็มที่

อำนาจอธิปไตยแยกเป็น ๓ ส่วน คือ

๑. อำนาจนิตินิติบัญญัติ
๒. อำนาจบริหาร
๓. อำนาจตุลาการ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ถือว่าเป็นรัฐธรรมนูญที่มีข้อดีและมีความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด ได้ระบุไว้ว่าอำนาจอธิปไตยของปวงชนชาวไทยพระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจในทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาลตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้ องค์ประกอบของผู้ใช้อำนาจก็คือ ต้องมีสถาบันพระมหากษัตริย์ สถาบันนิตินิติบัญญัติ สถาบันบริหาร และสถาบันตุลาการ อย่างไรก็ตามอำนาจอธิปไตยตามกฎหมายจะแยกกันอยู่ใน ๓ สถาบันหลักดังกล่าว ซึ่งรัฐธรรมนูญไม่ได้ระบุว่าอำนาจใดใหญ่ที่สุดหรือสำคัญกว่ากัน ทั้งนี้เพื่อไม่ต้องการให้มีการรวบอำนาจ แต่ต้องการให้มีการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน

ความสัมพันธ์ของอำนาจ ๓ ฝ่าย อันได้แก่ อำนาจนิตินิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ มีดังนี้

อำนาจนิตินิติบัญญัติ หรือสถาบันนิตินิติบัญญัติ หมายถึง สถาบันที่ทำหน้าที่ออกกฎหมาย คือ รัฐสภา

อำนาจบริหาร หรือสถาบันบริหาร หมายถึง บุคคลหรือคณะบุคคล กลุ่มบุคคลที่นำนโยบายของรัฐไปดำเนินการ และนำไปปฏิบัติ สถาบันบริหารนั้นนอกจากจะเป็นสถาบันสร้างกฎหมายแล้วยังเป็นสถาบันในการบริหารประเทศด้วย เช่น คณะรัฐมนตรี

อำนาจตุลาการ หรือสถาบันตุลาการ หมายถึง ศาล และผู้พิพากษาที่ปฏิบัติหน้าที่ในนามของรัฐหรือในพระปรมาภิไธยของพระมหากษัตริย์ อำนาจตุลาการตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญมีสาระสำคัญ ๒ ประการดังนี้

๑. อำนาจตุลาการในระบอบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญไทยได้แยกอำนาจตุลาการให้มีความเป็นอิสระจากฝ่ายบริหารและฝ่ายนิตินิติบัญญัติซึ่งอำนาจอื่นจะก้าวก่ายอำนาจของศาลไม่ได้

๒. ศาล รัฐธรรมนูญได้วางหลักทั่วไปเกี่ยวกับหลักการพิจารณาพิพากษาอรรถคดีว่าเป็นอำนาจศาล ซึ่งศาลในที่นี้หมายถึง ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง ศาลยุติธรรม และศาลทหาร และศาลอื่น ๆ

ความหมายของคำว่า “หลักนิติธรรม” (Rule of Law)

ที่มาของหลักนิติธรรม

หลักนิติธรรมเป็นแนวคิดที่เป็นส่วนหนึ่งของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาลซึ่งประกอบด้วย

๑. หลักคุณธรรม (morality) ซึ่งหมายถึง การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม การส่งเสริมให้บุคลากรพัฒนาตนเองไปพร้อมกัน เพื่อให้บุคลากรมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตเป็นนิสัยประจำชาติ

๒. หลักความโปร่งใส (Accountability) หมายถึง การเปิดเผยให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและเข้าใจง่าย และมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องอย่างชัดเจน

๓. หลักการมีส่วนร่วม (Participation) หมายถึง การให้โอกาสบุคลากรหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมได้เสียเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เสนอแนะหรือร่วมตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ที่กระทบต่อผู้นั้น

๔. หลักความรับผิดชอบ (Responsibility) หมายถึง การตระหนักในสิทธิและหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหา เคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง รวมทั้งความกล้าที่จะยอมรับผลดีและผลเสียจากการกระทำของตนเองอย่างเป็นรูปธรรม

๕. หลักความคุ้มค่า (Cost-effectiveness or Economy) หมายถึง การจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยธรรมาภิบาลให้บุคลากรมีความประหยัด ใ้ใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างคุ้มค่า และรักษาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

ส่วนที่สำคัญที่สุดในบทความนี้คือหลักนิติธรรม ซึ่งหมายถึงการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของตัวบุคคล จะต้องคำนึงถึงความเป็นธรรมและความยุติธรรม รวมทั้งมีความรัดกุมและรวดเร็วด้วย ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ คือ

สาระสำคัญของหลักนิติธรรม ได้แก่

๑. หลักความเป็นอิสระของผู้พิพากษา
๒. กฎหมายไม่มีผลย้อนหลังเป็นโทษ
๓. กฎหมายต้องมีการประกาศให้ประชาชนทราบ
๔. กฎหมายต้องใช้บังคับเป็นการทั่วไป
๕. เจ้าหน้าที่ของรัฐจะใช้อำนาจภายใต้การให้อำนาจโดยกฎหมาย
๖. ห้ามยกเว้นความรับผิดชอบให้แก่การกระทำในอนาคต

กล่าวโดยสรุปคือ หลักนิติธรรมคือหลักที่ใช้กำกับดูแลตรวจสอบอำนาจอันไม่ชอบธรรมของฝ่ายนิติบัญญัติ และฝ่ายบริหาร และเป็นหลักที่ใช้ตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาตุลาการ อำนาจอธิปไตยทั้งสามจะต้องอยู่ภายใต้หลักนิติธรรม หลักนิติธรรมจึงเป็นเสาหลักที่ปักไว้ให้กฎหมายยึดเพื่อมุ่งไปสู่ความยุติธรรม หลักนิติธรรมจะช่วยป้องกันไม่ให้กฎหมายกลายเป็นเครื่องมือของผู้มีอำนาจ

ความสัมพันธ์ระหว่างหลักนิติธรรมและประชาธิปไตย

ความหมายของคำว่าประชาธิปไตยคืออะไร และหลักนิติธรรมคืออะไร ก็คงจะต้องมาศึกษาถึงความสัมพันธ์ตามหลักสากลโดยทั่วไปของประชาธิปไตยและหลักนิติธรรม จากการที่เราได้ศึกษาความหมายของคำว่าประชาธิปไตย อำนาจอธิปไตย และหลักนิติธรรมมาแล้ว ก็สามารถที่จะอธิบายโดยจำลองภาพความสัมพันธ์กันระหว่างหลักนิติธรรมและประชาธิปไตยได้ว่าทั้งสองสิ่งเป็นของคู่กัน จะขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ การเป็นประชาธิปไตยจะขาดซึ่งหลักนิติธรรมไม่ได้ เพราะจากที่กล่าวมาแล้วว่าประชาธิปไตยคือการที่ประชาชนเป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในแผ่นดินของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน แต่ถึงแม้ทุกคนจะมีอำนาจทางการเมืองในการเลือกบุคคลที่ตนเองไว้วางใจให้ไปทำหน้าที่ของตนในการออกกฎหมาย หรือเป็นรัฐบาล แต่สิ่งต่างๆเหล่านี้จะต้องเป็นไปตามกฎหมาย ประชาธิปไตยไม่ได้อยู่นอกกฎหมาย ทุกคนไม่สามารถทำอะไรตามอำเภอใจโดยผิดกฎหมายได้ตามหลักนิติธรรมซึ่งไม่ว่าชาติใดในโลกเสรีประชาธิปไตยนี้ ถ้ารัฐชาติซึ่งหลักนิติธรรมแล้วก็จะเป็นการปกครองในระบอบอื่น อันได้แก่ ระบอบอำนาจนิยม หรือเผด็จการ อ่างไรก็ตามการออกกฎหมายใดๆ ก็จะต้องคำนึงถึงหลักจริยธรรมและความชอบธรรมด้วย ซึ่งหลักจริยธรรมมาจากหลักจริยศาสตร์ ซึ่งว่าด้วยความดีงามทางสังคมของมนุษย์ หมายถึงกฎเกณฑ์แห่งความประพฤติหรือหลักความจริงที่เป็นแนวทางแห่งความประพฤติ ส่วนความชอบธรรม หมายความว่า เป็นอำนาจที่ได้รับการยอมรับจากประชาชน ความชอบธรรมของผู้ปกครองมาจากการได้รับการยอมรับจากประชาชน คือผ่านการเลือกตั้ง และใช้อำนาจปกครองนั้นตามหลักการและกระบวนการแห่งประชาธิปไตย ความชอบธรรมที่แท้จริงนั้นขึ้นอยู่กับกรยอมรับของประชาชน

เสาหลักประชาธิปไตย ๗ เสา ได้แก่

๑. สิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐาน
๒. การปกครองด้วยกฎหมาย
๓. กระบวนการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์ยุติธรรม
๔. ขันติธรรมทางการเมือง
๕. ความโปร่งใสและความรับผิดชอบต่อสาธารณะ
๖. ระบบคานอำนาจ
๗. การกระจายอำนาจ

การปกครองโดยหลักนิติธรรม ทุกคนจะมีความเสมอภาคกันในกรอบของกฎหมาย และมีเสรีภาพคือปราศจากความหวาดระแวงว่าจะมีการใช้อำนาจตามอำเภอใจโดยชนชั้นปกครอง แนวคิดนี้จึงเป็นที่มาของรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศที่ปกครองในระบอบประชาธิปไตย

ความสัมพันธ์ระหว่างประชาธิปไตยและหลักนิติธรรมก็คือ การปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้น บุคคลมีสิทธิในการคิด การพูด การกระทำ การเขียน แต่จะต้องไม่ไปละเมิดหรือทำความเดือดร้อนหรือทำความเสียหายให้กับผู้อื่น ซึ่งการควบคุมไม่ให้มีการละเมิดดังกล่าวก็จะต้องมีเครื่องมือในการควบคุม โดยเครื่องมือนี้คือกฎหมาย กล่าวคือบุคคลเสมอภาคกันในกฎหมาย บุคคลจักต้องรับโทษในการกระทำผิดอันใดต่อเมื่อกฎหมายบัญญัติไว้ว่าการกระทำนั้นเป็นความผิดและกำหนดโทษไว้ และจะต้องได้รับการพิจารณาดีจากศาลยุติธรรมที่มีความเป็นอิสระในการชี้ขาดตัดสินคดี ไม่ว่าจะป็นข้อพิพาทที่เกิดขึ้นระหว่างเอกชนด้วยกันเองก็ดี หรือระหว่างเอกชนกับรัฐก็ดี “อาจถือได้ว่าหลักนิติธรรมเป็นหลักสำคัญของนิติรัฐ เป็นรากแก้วของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย”

หลักนิติธรรมกับประชาธิปไตยของประเทศไทย

สังคมไทยในปัจจุบัน หลายส่วนมีความหวาดระแวงว่าผู้ใช้หลักนิติธรรมในการใช้กฎหมายตัดสินอรรถคดีต่างๆ ในประเทศไทยมีความชอบธรรม เป็นธรรม โดยเฉพาะปราศจากอคติหรือไม่ โดยเฉพาะกลุ่มคนที่ได้อ่านาจรรัฐมา ดังจะเห็นได้ว่าทุกครั้งที่มีการตัดสินของศาลรัฐธรรมนูญที่ไม่สอดคล้องหรือสวนทางกับแนวทางของรัฐบาลที่ตนเองหนุนหลังอยู่ก็จะมีการมารวมชุมนุมประท้วง ด่าทอด้วยถ้อยคำหยาบคาย นานับการ เพื่อกดดันศาลรัฐธรรมนูญให้กระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ลาออก หรือเปลี่ยนคำตัดสิน เป็นต้น เนื่องจากศาลรัฐธรรมนูญมีสถานะไม่เท่าเทียมกับศาลยุติธรรม ศาลรัฐธรรมนูญเป็นองค์กรที่มีบทบาทสำคัญในการที่จะคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน อีกทั้งเป็นองค์กรที่มีหน้าที่ควบคุมมิให้บทบัญญัติของกฎหมายใดขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ เพื่อเป็นหลักประกันความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนูญ และรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญมีผลผูกพันเด็ดขาดต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล และองค์กรอื่นของรัฐ อย่างไรก็ตาม คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในคดีสำคัญหลายคดีที่ผ่านมา ได้ถูกวิจารณ์ในวงกว้างว่าเป็นคำวินิจฉัยที่อาจมีปัญหาเกี่ยวกับความถูกต้องเป็นธรรม และหลายคดีศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยโดยได้ก้าวล่วงการใช้อำนาจอธิปไตยขององค์กรอื่นโดยไม่มีอำนาจและขัดต่อหลักการแบ่งแยกอำนาจ จนนำมาสู่ความหวาดระแวงสงสัยว่าศาลรัฐธรรมนูญได้ทำหน้าที่ของตนให้สมกับความคาดหวังของประชาชนและภารกิจที่รัฐธรรมนูญได้มอบหมายไว้หรือไม่ และการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลรัฐธรรมนูญเป็นไปอย่างอิสระหรือไม่

จากบทความที่ได้กล่าวมาตั้งแต่ต้น ที่ได้แสดงให้เห็นถึงความหมายของคำว่าประชาธิปไตย ความหมายของคำว่า หลักนิติธรรม ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างประชาธิปไตยและหลักนิติธรรม ทั้งใน

มุมมองของโลกและของกลุ่มคนไทยซึ่งเป็นทั้งกลุ่มที่สนับสนุนรัฐบาล และนักวิชาการทางด้านกฎหมาย ที่มีชื่อเสียงแล้ว ทำให้สามารถวิเคราะห์ได้ว่าในปัจจุบัน หลักนิติธรรมและกระบวนการยุติธรรมของไทย ซึ่งในอดีตแทบจะไม่ได้มีการตรวจสอบ แต่ในปัจจุบันกำลังจะถูกตรวจสอบมากขึ้น โดยเฉพาะผู้ที่ต้องเป็นผู้รักษาฐานะเปี่ยมของหลักนิติธรรม อันได้แก่ผู้พิพากษาและศาล และจะมีความเข้มข้นต่อไปอีก ในสถานการณ์ในอนาคต เมื่อมีการพัฒนาประชาธิปไตยไปเรื่อยๆ ถึงแม้ในความเห็นของผู้เขียนจะมองว่า สถาบันตุลาการยังเป็นสถาบันที่สะอาดที่สุดในบรรดาสถาบันของไทย เป็นบุคลากรที่สะอาดที่สุดในกระบวนการยุติธรรมของไทย และเมื่อได้มีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนต่างๆ จนสามารถขึ้นไปอยู่ในระดับต้นของดัชนีชี้วัดหลักนิติธรรมของโลกแล้ว ก็จะสามารถเป็นที่พึ่งของคนไทยทั้งประเทศได้อย่างแท้จริง และเป็นหลักประกันได้ว่า ประเทศไทยเป็นประเทศที่ปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นนิติรัฐที่ใช้หลักนิติธรรมในการปกครองบ้านเมือง

บรรณานุกรม

เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง ดุลยภาพระหว่างการเมืองภาคนักการเมือง และการเมืองภาคพลเมืองกับหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย โดย ศ.ดร.บวรศักดิ์ อุวรรณโณ

เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง หลักนิติธรรมกับการควบคุมการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ โดยฝ่ายนิติบัญญัติ โดย ศ.(พิเศษ) ประสพสุข บุญเดช

เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง หลักนิติธรรมกับการควบคุมการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ โดยองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดย ศ.(พิเศษ) วิชา มหาคุณ

เอกสารประกอบการบรรยาย เรื่อง หลักสุจริตกับหลักนิติธรรม โดย ผศ.ดร.กิตติศักดิ์ ปรกิติ